

Wat er gebeurde tussen het kindje Jezus en zijn lieve mama toen ze Hem de borst gaf. Het 'Ik hou van U' van de mens wordt beantwoord door het 'Ik hou van je' van haar Schepper.

Ik keek naar de Koningin-Mama die haar melk gaf aan het kindje Jezus.

Ik zei tegen mezelf:

"Wat gebeurde er toen tussen de allerheiligste Moeder en de kleine Jezus?"

Op dat ogenblik voelde ik Hem in mij bewegen en ik hoorde Hem tot mij zeggen:

"Mijn dochter, toen Ik melk zoog aan de Borst van mijn allerliefste Moeder, zoog Ik samen met de melk, de Liefde van haar Hart. En Ik zoog meer Liefde dan melk.

Terwijl ik zoog, hoorde Ik haar tot Mij zeggen: **'Ik hou van U, ik hou van U, o Zoon'**.

En Ik herhaalde haar, **'Ik hou van je, ik hou van je, o Mama'**.

En Ik was hierin niet alleen.

Bij Mijn **'Ik bemin je'** renden allen,

- de Vader, de Heilige Geest en de gehele schepping, de engelen, de heiligen,
- de sterren, de zon, de waterdruppels, de planten, de bloemen, de zandkorrels,
- alle elementen, achter Mijn **'Ik bemin je'**.

En zij herhaalden: **'Wij beminnen u, wij beminnen u, o Moeder van onze God, in de liefde van onze Schepper'**.

Mijn moeder kon dit alles zien en zij werd overspoeld.

Zij kon zelfs geen kleine plaats vinden waar zij Mij niet hoorde zeggen dat Ik van haar hield.

Haar liefde bleef achter en bijna alleen, en zij herhaalde: **'Ik heb U lief, ik heb U lief...'**.

Maar zij kon Mij nooit evenaren.

De liefde van de mens is immers begrensd en is tijdelijk.

Mijn Liefde echter is ongeschapen, oneindig, eeuwig.

Hetzelfde gebeurt met iedere ziel wanneer zij tot Mij zegt: **'Ik heb U lief'**.

Ik herhaal dan ook tot haar: **'Ik heb u lief'**.

En de gehele schepping bemint haar samen met Mij, in mijn Liefde.

Als de schepselen toch maar beseften wat voor goeds en heerlijks zij zichzelf schenken, enkel door tot Mij te zeggen: **'Ik bemin U!'**

Dit zorgt ervoor dat een God aan hun zijde hen eert en zegt: **'Ik hou ook van jou'**!